

forskjellige Stilling til Tillægsbevillingslovforlaget. Vi maa nødvendig efter vor Stilling have en højere Rente end Regjeringen, men Principet er det samme; vi lægge begge den virkelige Kassebeholdning til Grund. Det ærede Mindretal har stillet Forslag om at forøge Renten af Kassebeholdningen med 1 Mill. Kr. (Afrydelse). Ja, ja, det, det kommer an paa, er, at den Betragtning, som dette Mindretal lægger til Grund, er, at Renten af Kassebeholdningen skal svare til det, der efter Mindretallets Opfattelse burde være i Kassen den 1ste April 1890. At denne Opfattelse forøvrigt, hvad Forpligtelsen angaar, falder sammen med vor, bestrider jeg ikke, men for ikke at forundere det, nævner jeg Udtrykkene saaledes. Derved vil imidlertid Finantsloven komme til at lyde paa en Balance, der ikke er den virkelige. Der vil blive optaget Renter paa Finantsloven, som svare til Summer, der ikke eksistere i Statskassen. Nu kan man sige som ja: ja, saa længe vi dog ingen Finantslov faae, kan det være det samme, hvad der staar paa den, og overfor en Regjering, der dog ikke holder sig Finantsloven efterrettelig, er det blot Hovedsagen for os at faae udtalt vor Protest imod, hvad der sker, og det er jo ogsaa efter Begrundelsen Meningene med Forslaget. Men den Betragtning kunne vi ikke billige. Vi mene, at en Finantslov, der indeholder saadanne Summer, er det i og for sig umuligt for os at tilhyde; eftersom det ikke blot vil være umuligt at modtage den for denne Regjering, men den vil være uantagelig for enhver Regjering. Dersom der virkelig skal være Mening i en Forhandling fra vor Side, dersom det skal være en virkelig Forhandling med Landstinget for at faae en Lov, saaledes som vi mene, at den skal se ud, saa er det nødvendigt, at denne Lov affattes fra vor Side saaledes, at en Regjering, der vil holde Grundloven i Overensstemmelse med vor Opfattelse af Grundloven, kan underkrive den. Men en Regjering, der vil stille sig paa vor, Flertallets, grundlovmæssige Opfattelse, og som forpligter sig til ikke at optræde Skatter og afholde Udgifter uden Hjemmel i en Finantslov, vil jo ikke kunne underkrive et Finantslovsforslag, hvor der staar „Rente af Kassebeholdning“ svarende til en Kassebeholdning, der ikke er der; det er umuligt. Men derved er det jo ogsaa givet, at en Finantslov, der ser saaledes ud, ikke er et virkeligt Tilbud, men et Skintilbud, og hele Forhandlingen vil derved faae en anden Karakter, det vil ikke blive en reel, saglig Forhandling, men en Formforhandling, en demonstrativ Forhandling, og det ville

vi ikke. Men det er ikke alene af den Grund, at vi maa modsette os Mindretallets Forslag. Mindretallets Forslag gaar jo ud paa at beregne Renten af Kassebeholdningen efter en Sum, der ikke findes i Kassen, men som efter Mindretallets Forslag burde findes der, den gaar ud paa, at naar man nærmere vilde undersøge, hvormeget der burde findes i Kassen, saa mener Mindretallet, at der burde være mellem 30—40 Millioner mere, end der er. Dette synes at tyde paa — det kan ikke godt forstås anderledes — at Mindretallet mener, at der altsaa i Løbet af de senere Aar er forbrugt en 30—40 Millioner Kr. for meget. Nu kunde man vistnok sige, at der er aabenbart brugt meget, meget mere end de 30—40 Millioner for meget, konstitutionelt set. Det Tal kan dog kun nogenlunde svare til Virkeligheden, hvis man lægger til Grund for sin Beregning de Udgifter, der have fundet Sted i mod Folkethingets Votering, men tager man alle de Udgifter, der have fundet Sted uden Bevilling, altsaa samtlige disse Aars løbende Udgifter, kommer man jo til meget større Beløb, og strengt taget, konstitutionelt set, maa man vistnok indrømme, at alt dette er ikke hjemlet, er ikke bevilget. Rent rigoristisk set burde Forhøielsen altsaa været meget større. Mindretallet mener imidlertid naturligvis ikke at ville gjøre denne Betragtning gjældende, og jeg kan ogsaa tænke mig, at man kan forsvare at sætte den Sum, der burde være mere i Kassebeholdningen, lavere, idet man nok kan gjøre den Betragtning gjældende, at det, som er afholdt i disse Aar som rent løbende Udgifter eller i Genhold til saadanne Afstemninger her i Thinget, at Regjeringen efter almindelige konstitutionelle Regler kunde være berettiget til at afholde disse Udgifter paa forventet Tillægsbevilling, det kan man paa en Maade finde sig i er afholdt, og det behøver man derfor ikke at tage med. Jeg tvivler nu om, at det er ganske rigtigt. Jeg tror nemlig, at naar man overhovedet giver sig til at postere fingerede Summer paa Finantslovsforslaget, altsaa andre Summer end de virkelige, de Summer, der burde være, saa kommer det an paa at opstille de Summer nøiagtig og rigtig. Thi er Forslaget et demonstrativt Forslag, et Protestforslag, saa er det jo ganske sikkert, at det, man ikke tager med, det kommer man til, det antages man at godkende. Men som sagt, jeg siger, at det er den mindste Ulempe ved det Forslag, at det sker med Hensyn til de Udgifter, der ere afholdte i disse Aar, som ikke kunne siges egentlig at være afholdte paa Trods mod Folkethingets Afstemninger. Jeg tror,